

pagten, skulle vedblive at bestå og udarbejde en indstilling til 17. samling.

26 b. Rapport om Gaza-styrken.

Rapporten om forholdene i FN's beredskabsstyrke blev taget til efterretning.

Valg til sikkerhedsrådet, det økonomiske og sociale råd og Folkeretskommissionen.

(Dagsordenspunkterne 15, 16 og 17).

Sikkerhedsrådet.

Generalforsamlingen valgte først Irland til sikkerhedsrådet for året 1962 i stedet for Liberia, der efter forhånds aftale ville overdrage sin plads i rådet til Irland efter 1 års medlemskab. Derefter valgtes Venezuela og Ghana og efter en række uafgjorte afstemninger Rumænien. Rumænien opnåede valg på betingelse af et forhåndsarrangement om deling af valgperioden, således at mandatet for kalenderåret 1963 overgår til Philippinerne.

De tre nyvalgte stater afløste Ceylon, Ecuador og Tyrkiet.

Sikkerhedsrådets valgte medlemmer for 1962 er herefter: Chile, Ghana, Irland, Rumænien, Forenede arabiske Republik og Venezuela.

Det økonomiske og sociale råd.

Generalforsamlingen valgte først De Forenede Stater, Colombia, Senegal og Australien og efter uafgjorte afstemninger Indien og Jugoslavien.

Valgene gælder for en tre års periode fra 1. januar 1962.

De fem nyvalgte lande afløser Afghanistan, Bulgarien, New Zealand, Spanien og Venezuela. USA er genvalg.

Rådets medlemmer i 1962 er herefter: Australien, Brasilien, Colombia, Danmark, El Salvador, Æthiopien, Frankrig, Indien, Italien, Japan, Jordan, Polen, Senegal, USSR, Storbritannien, USA, Uruguay og Jugoslavien.

Folkeretskommissionen.

Plenarforsamlingen foretog den 29. november valg af folkeretskommissionens 25 medlemmer for perioden 1962-67.

Af de anmeldte 42 kandidater opnåede følgende valg: Roberto Ago, Italien, Gilberto Amado, Brasilien, Milan Bartos, Jugosla-

vien, Herbert W. Briggs, USA, Marcel Cadieux, Canada, Erik Castren, Finland, Abdullah El-Erian, UAR, Tesilimi Olawole Elias, Nigeria, André Gros, Frankrig, Eduardo Jimenez de Arechaga, Uruguay, Victor Kanga, Cameroun, Manfred Lachs, Polen, Chieh Liu, Kina, Antonio de Luna Garcia, Spanien, Luis Padilla Nervo, Mexico, Radhabinod Pal, Indien, Angel Modesto Paredes, Ecuador, Obed Pessou, Dahomey, Shabtai Rosenne, Israel, Abdul Hakim Tabibi, Afghanistan, Senjin Tsuruoka, Japan, Grigory I. Tunkin, Sovjetunionen, Alfred Verdross, Østrig, Humphrey Waldock, UK, Mustapha Kamil Yasseen, Irak.

Tibet-spørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 83).

Plenarforsamlingen vedtog den 20. december en resolution om Tibet-spørgsmålet, der i det store og hele var en bekræftelse af forsamlingens tidligere udtalelser af 1959 vedrørende begivenhederne i dette land.

I resolutionen udtales der bekymring over, at det tibetanske folks menneskerettigheder og dets særegne kulturelle og religiøse liv fortsat krænkes, og over de vanskeligheder, dette folk gennemgår, hvilket kan konstateres ved den store menneskeflugt til nabostaterne.

Resolutionen gentager derefter den højtidelige opfordring til at ophøre med foranstaltninger, hvorved det tibetanske folk berøves sine fundamentale menneskerettigheder og friheder, deriblandt retten til selvbestemmelse, og udtrykker håb om, at medlemsstaterne vil gøre sig alle anstrengelser for at bidrage til opnåelse af resolutionens formål.

Resolutionsforslaget stilledes af El Salvador, Malaya, Irland og Thailand. Det vedtoges af plenarforsamlingen med 56 stemmer for, 11 imod, og 29 lande undlod at stemme. Afro-asiatiske lande, hvoriblandt Indien, samt Finland, Frankrig og Jugoslavien var de lande, der undlod at stemme.

Under debatten fremhævede den newzealandske repræsentant, at den på 14. generalforsamling vedtagne resolution var blevet ignoreret af de kommunistiske myndigheder. Når menneskerettighederne blev krænket så stærkt, havde forsamlingen en pligt til at tage sig af problemet. Fra øststaternes